

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYDUSA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH

Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata - 22.11.2020 - NUMER 47/2020 (1043)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Komentarz Dobrej Nowiny

„Pod wieczór naszego życia będziemy sądzeni z miłości” (św. Jan od Krzyża) Dzisiejsza Ewangelia jest zapisem rozmowy Pana Jezusa z człowiekiem. Rozmowy, która ma zdecydować o naszej wieczności. Rozmowy, która będzie objawieniem drobnych, często niedocenianych gestów miłości, którymi było wypełnione nasze życie. Na tej ziemi Pan Bóg bardzo często przychodzi do nas przez człowieka. Pan Jezus nie pyta: „Czy dostrzegliście mnie w zachodzie słońca, pięknie kwiatów, ale czy zauważyliście człowieka w potrzebie i przyszliście mu z pomocą? Bo świętość zazwyczaj nie zaczyna się od wielkich czynów. „Kto w małych rzeczach jest wierny, ten i w wielkich wierny będzie”. Czy podanie kubka wody, odzianie kogoś, odwiedzenie w szpitalu lub więzieniu, wysłuchanie, drobne codzienne przysługi to czyny przekraczające nasze możliwości? A czasem tak trudno nam stanąć obok drugiego człowieka, zwłaszcza tego chorego, cierpiącego, biednego. Tak trudno nam podzielić się tym co mamy, choćby to była tylko chwila naszego czasu. A przecież wysiłek podejmowany ze względu na Pana Jezusa dla konkretnej osoby przynosi owoce zmieniające rzeczywistość na zawsze. „Cóż takiego dałeś, czegoś wcześniej nie otrzymał ode mnie. Chrystus dał ci samego siebie. Jak możesz odmówić daru Chrystusowi? Chrystus jest tym, który karmi i tym, który jest głodny. Chrystus daje i jest w potrzebie. Gdy daje, chcesz przyjmować. A gdy jest potrzebujący, nie chcesz mu dać? Chcesz spotkać Chrystusa zasiadającego na tronie w niebie? Oczekuj, by Go spotkać leżącego pod mostem, oczekuj Go, gdy jest głodny, oczekuj Go jako przybysza. Oczekuj Go”. (św. Augustyn)

EWANGELIA (Mt 25, 31–46)

CHRYSYDUS BĘDZIE SĄDZIŁ Z UCZYNNÓW MIŁOŚCI

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza.

Jezus powiedział do swoich uczniów:

„Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie, pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie. Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: »Pójdźcie, błogosławieni Ojca mojego, weźmijcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata. Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie«. Wówczas zapytają sprawiedliwi: »Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię? lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?«. Król im odpowie: »Zaprawdę powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili«. Wtedy odezwie się i do tych po lewej stronie: »Idźcie precz ode mnie, przeklęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom. Bo byłem głodny, a nie daliście Mi jeść; byłem spragniony, a nie daliście Mi pić; byłem przybyszem, a nie przyjęliście Mnie; byłem nagi, a nie przyodzialiście Mnie; byłem chory i w więzieniu, a nie odwiedziliście mnie«. Wówczas zapytają i ci: »Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym albo spragnionym, albo przybyszem, albo nagim, kiedy chorym albo w więzieniu, a nie usłużyliśmy Tobie?«. Wtedy odpowie im: »Zaprawdę powiadam wam: Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili«. I pójdą ci na mękę wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego”

Myśli św. Jana Pawła II na każdy dzień

22.11.

„Zmierzymy ku lepszemu? Ku gorszemu? Dla chrześcijanina nie ma wątpliwości: Zbawienie przez Chrystusa (...) stopniowo prowadzi ludzkość – zbawioną i przyjmującą to Zbawienie – do zwycięstwa nad złem i śmiercią.”

29.12.1982 r.

23.11.

„Dziesięcioro Przykazań to prawo wolności: nie takiej jednak, która pozwala folgować ślepy mamiętnościom, lecz wolności, która prowadzi do miłości i do wyboru w każdej sytuacji tego, co dobre, nawet wówczas gdy jest to uciążliwe.”

26.02.2000 r.

24.11.

„Jeżeli potraficie oderwać się od zgiełku, nauczyć się milczenia, ażeby odnaleźć siebie samych i Boga we własnym wnętrzu, to będziecie mogli oprzeć się rozkładającemu wpływowi zewnętrznego świata i wewnętrznego współdziałania z odradzającym się nieustannie własnym egoizmem.”

13.06.1984 r.

25.11.

„W głębi jestestwa człowieka zakorzeniona jest skłonność do << myślenia o sobie >>, stawiania siebie w centrum zainteresowania i do czynie-

nia samego siebie miarą wszystkiego. Kto jednak idzie za Chrystusem, odrzuca tę postawę skupienia na sobie i nie ocenia wszystkiego z punktu widzenia własnej korzyści. Ocenia swoje życie w kategoriach bezinteresownego daru, a nie zysku i posiadania.”

Orędzie na XVI Światowy Dzień Młodzieży 2001 r.

26.11.

„Kiedy człowiek zatracza poczucie swoich ograniczeń i uzurpuje sobie władzę prawodawcy wrzechświata, zapomina, że jest na tej ziemi << jak trawa i kwiat polny >>, których życie jest krótkie.”

11.12.2002 r.

27.11.

„Człowiek nie chce służyć - człowiek chce panować.”

21.08.1974 r.

28.11.

„W naszej epoce często utożsamia się prawdę z opinią większości. Rozpowszechnione jest też przekonanie, że należy posługiwać się prawdą nawet przeciw miłości i vice versa. Jednakże prawda i miłość potrzebują siebie nawzajem.”

11.10.1988 r.

Czytania na niedzielę

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, rok A

PIERWSZE CZYTANIE (Ez 34,11-12.15-17)

Chrystus zna swoje owce

Czytanie z Księgi proroka Ezechiela.

To mówi Pan Bóg: „Oto Ja sam będę szukał moich owiec i będę miał o nie pieczę. Jak pasterz dokonuje przeglądu swojej trzody, wtedy gdy znajdzie się wśród rozproszonych owiec, tak Ja dokonam przeglądu moich owiec i uwolnię je ze wszystkich miejsc, dokąd się rozproszyły w dni ciemne i mroczne. Ja sam będę paść moje owce i Ja sam będę je układał na lego-wisko, mówi Pan Bóg. Zagubioną odzyskam, zabłąkaną spro-wadzę z powrotem, skaleczoną opatrzę, chorą umocnię, a tłustą i mocną będę ochraniał. Będę paść sprawiedliwie”.

Do was zaś, owce moje, to mówi Pan Bóg: „Oto Ja osądzę poszczególne owce, barany i kozy”.

PSALM RESPONSORIJNY (Ps 23,1-2a.2b-3.5.6)

Refren: Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego.

Pan jest moim pasterzem: *
niczego mi nie braknie,
pozwala mi leżeć *
na zielonych pastwiskach.

Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć, *
orzeźwia moją duszę.
Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach *
przez wzgląd na swoją chwałę.

Stół dla mnie zastawiasz *
na oczach mych wrogów,
Namaszczasz mi głowę olejkami, *
kielich mój pełny po brzegi.

Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną *
przez wszystkie dni mego życia
i zamieszkać w domu Pana *
po najdłuższe czasy.

DRUGIE CZYTANIE (1 Tes 5,1-6)

Królestwo Boże

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian.

Bracia:

Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli. Ponieważ bowiem przez człowieka przyszła śmierć, przez człowieka też dokona się zmartwychwstanie. I jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą oży-wieni, lecz każdy według własnej kolejności. Chrystus jako pierwszy, potem ci, co należą do Chrystusa, w czasie Jego przyj-ścia. Wreszcie nastąpi koniec, gdy przekaże królowanie Bogu i Ojcu i gdy pokona wszelką Zwierzchność, Władzę i Moc. Trzeba bowiem, ażeby królował, aż położy wszystkich nie-przyjaciół pod swoje stopy. Jako ostatni wróg zostanie poko-nana śmierć. A gdy już wszystko zostanie Mu poddane, wtedy i sam Syn zostanie poddany Temu, który Synowi poddał wszys-tko, aby Bóg był wszystkim we wszystkich.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ (J 15,4.5b)

Aklamacja: *Alleluja, alleluja, alleluja.*

*Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie;
błogosławione Jego królestwo, które nadchodzi.*

Czytania na każdy dzień

Poniedziałek: Ap 14, 1-3.4b-5; Łk 21, 1-4

Wtorek: Ap 14, 14-20; Łk 21, 5-11

Środa: Ap 15, 1-4; Łk 21, 12-19

Czwartek: Ap 18, 1-2. 21-23; 19, 1-3. 9a; Łk 21, 20-28

Piątek: Ap 20, 1-4. 11 - 21, 2; Łk 21, 29-33

Sobota: Ap 22, 1-7; Łk 21, 34-36

Rocznica śmierci Służebnicy Bożej

27 listopada 2020 r. przypada szósta rocznica śmierci Służebnicy Bożej Wandy Błęńskiej. Z tej okazji, jak każdego 27. dnia miesiąca, odprawiona zostanie Msza św. w naszym kościele. Msza św. rozpocznie się o godz. 18.00 i transmitowana będzie na tym profilu poświęconym Doktor Błęńskiej na facebooku. Po Mszy św. tradycyjnie zostanie odmówiony różaniec przy grobie Doktor Błęńskiej, znajdującym się na naszym cmentarzu. Pamiętajmy o Dokcie oraz tak bliskim jej sercu sprawom misji w naszych modlitwach!

PIĄTEK, 27 LISTOPADA
**6. ROCZNICA
ŚMIERCI**

Służebnicy Bożej Wandy Błęńskiej

MSZA ŚWIĘTA

GODZ. 18:00

Parafia pw. Chrystusa

Dobrego Pasterza w Poznaniu

Transmisja live:

[facebook.com/wandablenska](https://www.facebook.com/wandablenska)

wandablenska.pl

fot. Robert Woźniak / grafika kl. Michał Sulowski

Z kart historii dr Wandy Błęńskiej

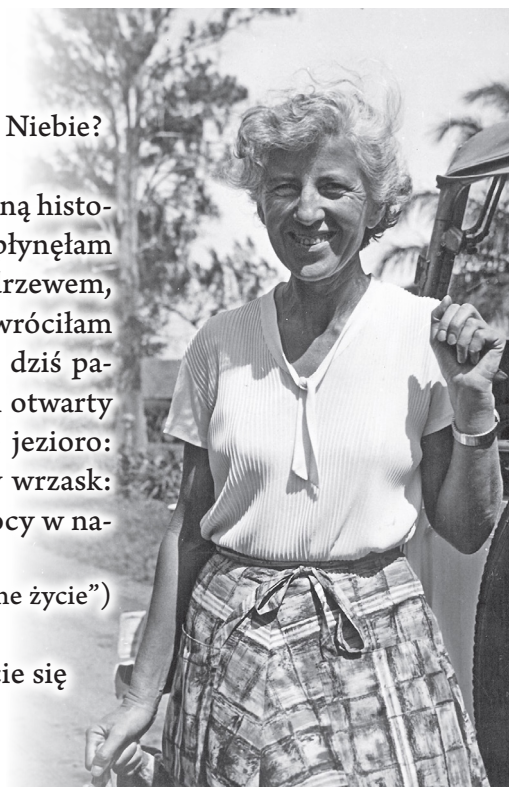
Zastanawialiście się, czy Dokta miała swoich ulubionych orędowników w Niebie? Koniecznie przeczytajcie, co odpowiedziała na to pytanie.

„Właściwie to tak bardzo nie wybierałam (śmiech). Opowiem wam pewną historię, która mi się przydarzyła. Miałam taki mały kajak i tym kajakiem popłynęłam odnogą Jeziora Wiktorii. Chciałam podpłynąć pod drzewo, a tam, pod drzewem, był hipopotam. Coś mnie tknęło (to Anioł Stróż mnie szturchnął) i odwróciłam głowę. Jak się odwróciłam, zobaczyłam otwartą ogromną paszczę! Do dziś pamiętam – miała różowe wnętrze i w środku kły, takie żółtożłote... I ten otwarty pysk był nad końcem mojego kajaka! I wtenczas wrzasnęłam na całe jezioro: „Święty Rafale, ratuj!!! Ja będę wiosłować!”. To był taki spontaniczny wrzask: ja będę wiosłować, a ty ratuj. I Święty Rafał uratował – on jest od pomocy w nagłych wypadkach. No i rozstaliśmy się z hipopotamem w pokoju”.

(cyt. za: J. Gadzińska, M. Jelonek, „Spełnione życie”)

A może Wy też przyjaźnicie się szczególnie z jakimś Świętym? Podzielcie się z nami Waszymi historiami w komentarzach!

fot. Archiwum Wandy Błęńskiej

**Mój kontakt z chorym odbywa się
ZA POMOCĄ RĄK.
Chory czuje wtedy, że go akceptuję,
że chcę mu **POMÓC**,
że nie jest mi obojętny.**

SŁUŻEBNICA BOŻA
WANDA BŁEŃSKA

Ks. Wacław Mayer – założyciel cmentarza

Urodził się 1 września 1872 r. w Wągrowcu. Świadectwo maturalne uzyskał w wągrowieckim gimnazjum w 1893 r. Do stanu duchownego przygotowywał się w seminariach Poznania i Gniezna. Święcenia kapłańskie przyjął w gnieźnieńskiej katedrze 13 marca 1897 r. Pierwszą pracę duszpasterską jako wikariusz i mansonarz, podjął w poznańskiej farze. W latach 1900-1904 był sekretarzem generalnym Związku Towarzystw Katolickich Robotników Polskich. W 1904 r. został mianowany proboszczem parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa i św. Floriana na Jeźycach, wówczas najliczniejszej w Poznaniu, skupiającej 50 tysięcy wiernych. Wybudował dom parafialny i upiększył wnętrze kościoła. W 1905 r. założył cmentarz parafialny przy ul. Nowina. W 1911 r. został proboszczem parafii św. Marcina. Wybudował plebanię i powiększył kościół o południową nawę. Ozdobił go malowidłami Wacława Taranczewskiego. Postawił i wyposażył w dzwony przykościelną 45-metrową wieżę. Mieszkańcy Poznania nazywali ją „majerówką”. Została zburzona podczas działań wojennych. 1 stycznia 1919 roku prowadził kondukt pogrzebowy Franciszka Ratajczaka, jednego z dwóch pierwszych, obok Antoniego Andrzejewskiego, poległych w Poznaniu powstańców wielkopolskich. Kondukt, będący manifestacją polskości, szedł od ówczesnego placu Królewskiego (dzisiejszego placu Cyryla Ratajskiego), gdzie znajdował się szpital wojskowy, do cmentarza na Górczynie. 23 lutego 1919 r. celebrował Mszę św. na placu Wolności podczas zaprzysiężenia Straży Ludowej i wręczenia jej sztandaru przez gen. Józefa Dowbora-Muśnickiego. Posiadał godność prałata – Tajnego Szambelana Jego Świątobliwości.

W latach 1905-1927 był dziekanem dekanatu poznańskiego. Sprawował wiele funkcji kościelnych i publicznych. Był sędzią prosynodalnym w Arcybiskupim Sądzie Duchownym, członkiem diecezjalnej Rady Administracyjnej i Komisji Katechetycznej, inspektorem duchownym nauki religii w szkołach powszechnych miasta Poznania i członkiem zarządu Towarzystwa Czytelni Ludowych. Zmarł nagle podczas obrad Dozoru Kościelnego parafii Świętomarcińskiej 5 maja 1930 r. Został pochowany na cmentarzu tejże parafii przy ul. Bukowskiej. Cmentarz ten przez niemieckiego okupanta został w 1941 r. zlikwidowany, a zwłoki ks. Mayera zostały przeniesione na cmentarz parafii Zmartwychwstania Pańskiego na Dębcu, przy ul. Samotnej. Nieczynny od 1945 r. cmentarz podlegał aktom wandalizmu, którym uległ także nagrobek ks. Mayera. W 2005 r., z inicjatywy Stowarzyszenia Opieki nad Zabytkowym Cmentarzem Jeżyckim, doczesne szczątki ks. Mayera zostały sprowadzone na Nowinę. Ks. Mayer spoczął w kwaterze proboszczów, a nowy nagrobek ufundowała parafia Chrystusa Dobrego Pasterza. Okazją ku temu były obchody 100-lecia cmentarza z udziałem ks. abpa Stanisława Gądeckiego, który podczas procesji na cmentarzu odmówił modlitwę przy grobie ks. Mayera.

Źródła:

Archiwum Archidiecezjalne w Poznaniu. Akta osobowe ks. Wacława Mayera
Materiały prasowe z okresu powstania wielkopolskiego
Nekrologi w prasie poznańskiej
Fotografia ze zbiorów rodziny ks. Wacława Mayera

Jestem kobietą.

*Tekst w oparciu o książkę
„O kobiecie”*

Edyty Stein

(św. Teresy Benedykty od Krzyża).

Jestem kobietą. Żyję sercem. Co dalej?

Mark Twain powiedział, że dwa najważniejsze dni życia to ten, w którym się rodzimy oraz ten, w którym dowiadujemy się, po co.

Uświadomienie sobie roli, jaką mogę odegrać jako kobieta, zarówno w bliższym, jak i w dalszym otoczeniu, może nastąpić poprzez odkrycie własnego powołania. Dzięki temu, wykorzystując moje specyficzne cechy kobiety i wypływając z nich wartość, w połączeniu z istotą kobiecej duszy, mogę w pełni rozwinąć się dla siebie i w służbie dla innych.

Rola kobiety, jej powołanie, a przez to oddziaływanie i wpływ są niebagatelne. Edyta Stein twierdzi, że kobieta może być lekarstwem na choroby dzisiejszych (czyt. ówczesnych) czasów, do których zaliczała: pogubienie, rozczarowania, wewnętrzne rozbicie, konformizm, brak stałych przekonań i zasad, przeczucie się i szukanie zaspokojenia w coraz bardziej wyrafinowanych przyjemnościach, materializm. Aktualność tego przesłania i „chorób” widział też św. Jan Paweł II, który niejednokrotnie nawiązywał do ważnej roli kobiety, wzywając do świadomego i aktywnego wypełniania powołania. W swojej Encyklice *Evangelium Vitae* pisał o geniuszu kobiety i wielokrotnie odwoływał się do niego w swoich homiliach, wystąpieniach czy listach.

W jaki sposób kobieta może stać się lekarstwem na współczesne choroby?

Kobieta, której życie jest oparte na Bogu, mocno stoi na gruncie wieczności. Wie, dokąd zmierza i w jaki sposób można tam dotrzeć. Ma dzięki temu ustalony światopogląd, przez co nie ulega w swych działaniach i zapatrywaniach zmiennym modom, poglą-

dom, dziwactwom czy występkom. Musi jednak sama być człowiekiem integralnym (por. DN nr 39/2020 i nr 43/2020) i nastawionym na pomaganie, czyli służbę, innym.

Taka postawa sprawia, że jest dla innych jak niewzruszony filar, którego można się uchwycić, by odnaleźć grunt pod nogami. Potrafi bowiem wesprzeć, wytłumaczyć, posegregować myśli, wyprostować ścieżki, pokazać co ważne, poukładać świat. Efektem takiej właśnie postawy jest zdrowy człowiek, zdrowa rodzina, zdrowe społeczeństwo.

Do czego zatem powołana jest kobieta?

Mówiąc najogólniej do rozwijania, w sobie samej oraz w innych, autentycznego człowieczeństwa, czyli postrzegania człowieka jako osoby, posiadającej godność i obdarzonej duszą i duchem, Bożym pierwiastkiem w człowieku. Może to realizować jako: towarzyszyka, matka oraz – jak roboczo to nazwałam

– „zawodowiec”. Będąc towarzyszką, sama wewnętrznie stabilna i silna wiarą, staje się podporą, ostoją i wsparciem dla męża. Stając się matką, jak pięknie ujmuje to Edyta Stein, piastuje autentyczne człowieczeństwo, strzeże je i rozwija; jest przewodnikiem. To jej najważniejsze powołanie z punktu widzenia zdrowia narodu. W końcu, poprzez swoją pracę zawodową w tych obszarach, gdzie posiada największy wpływ i oddziaływanie na kształtowanie człowieka – nauczycielka, wychowawczyni, lekarka, zawody społeczne, naukowiec, polityk. Dziś tych zawodów jest wiele więcej. Powołanie do życia zakonnego jest odrębnym tematem i nie będzie tu omawiane.

Jak jednak rozpoznać powołanie?

Można wyróżnić trzy czynniki, które pomagają w rozeznaniu posłania:

I. Ludzie, okoliczności, zdarzenia – dostają sygnały od środowiska i otoczenia, że w czymś się sprawdzam, jestem/byłabym dobra, nadawałabym się; mam okazję potwierdzić te predyspozycje w różnych sytuacjach (umiem tłumaczyć, ludzie mnie słuchają, nie mdleję na widok krwi).

II. Słowo Boże – daje odpowiedzi na wiele pytań, w odpowiednim miejscu i czasie, zawsze, gdy o to proszę.

III. Pokój w sercu – czuję wewnętrzny spokój przy podejmowaniu decyzji.

Cóż zatem pozostaje?

Wysłuchanie się w głos serca. Otwarcie się na przyjęcie i realizację powołania w miejscu, do którego zapro-

wadzi nas Bóg. Zgoda na bycie narzędziem w Jego rękach, nie ładnie wyglądającym, jak z czekolady, ale sprawnym, użytecznym, skutecznym, jak z metalu, żelaza, stali.

Wówczas czynimy to co najlepsze dla nas samych, naszego otoczenia i tym samym dla całego narodu. Jestem kobietą. Żyję sercem. Co dalej? Uczyń mnie Panie swoim narzędziem. Masz moje fiat.

Magdalena Miczek

MODLITWA O USTANIE EPIDEMII

Panie Jezu, Zbawicielu świata,
Nadziejo, która nigdy nas nie zawodzi,
zmiłuj się nad nami
i wybaw nas od wszelkiego zła!
Prosimy Cię, abyś zdusił plagę choroby,
która się rozprzestrzeniła,
przywrócił zdrowie chorym,
zachował zdrowych,
wspierał pracujących dla zdrowia wszystkich.
Okaż nam Twoje miłosierne Oblicze
i wybaw nas w swojej wielkiej miłości.
Prosimy Cię o to przez wstawiennictwo Maryi,
Matki Twojej i naszej,
która wiernie trwa przy nas,
a także przez wstawiennictwo św. Józefa,
Twojego przybranego Ojca, a naszego Opiekuna.
Ty, który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

Ogłoszenia duszpasterskie UROCZYSTOŚĆ

JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA

22.11.2020 r.

27 listopada minie sześć lat od śmierci naszej parafianki Służebnicy Bożej Wandy Błęńskiej, Poznaniarki Stulecia, lekarki i świeckiej misjonarki, nazywanej Matką Trędowatych, których leczyła ponad 40 lat w Ugandzie. Tego dnia o godz. 18:00

w naszej parafii odbędzie się Msza św., a po niej różaniec przy grobie lekarki. Ta modlitwa trwa nieprzerwanie od sześciu lat, każdego 27. dnia miesiąca. Msza św. transmitowana będzie na profilu Wandy Błęńskiej na Facebooku. W ramach comiesięcznej formacji grup duszpasterskich zapraszamy członków tych grup do wspólnej modlitwy o rychłą beatyfikację naszej parafianki.

W związku z epidemią odwołujemy katechezę dla rodziców dzieci pierwszokomunijnych z dnia 1 grudnia i uroczystość poświęcenia medalików z niedzieli 6 grudnia. Poinformujemy o nowym terminie.

Biuro parafialne będzie czynne tylko w czwartek i piątek w godzinach otwarcia w sprawach pilnych i koniecznych.

Trwa epidemia – przypominamy o obowiązku zasłaniania ust i nosa w kościele. Spowiadamy tylko w otwartych częściach konfesjonałów, a po zakończonej spowiedzi każdy spowiadający się dezynfekuje folię ochronną. Nie korzystamy z zamkniętych części konfesjonałów. **Jednorazowo w naszym kościele może przebywać 60 osób.**

Przez cały listopad można codziennie uzyskać odpust zupełny dla tych, którzy w czyścju oczekują pełni zbawienia.

Za tydzień I Niedziela Adwentu – rozpoczęcie nowego roku liturgicznego.

Zmarli nasi parafianie: śp. Tadeusz Wylegała z ul. Hożej, śp. Aleksandra Grocholska z ul. Radosnej – pogrzeb na naszym cmentarzu w środę 25 listopada o godz. 12:00, śp. Janina Łomska z ul. Miłej – pogrzeb na naszym cmentarzu w czwartek 26 listopada o godz. 11:00 i śp. Marian Antoniewski z ul. Engestöma, Msza św. pogrzebowa w piątek o godz. 12:00 i pogrzeb na naszym cmentarzu.

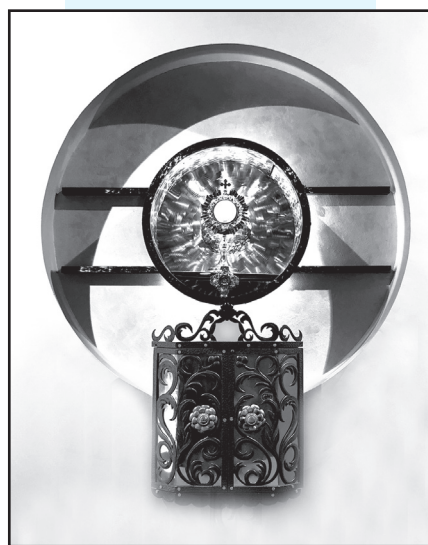
Obraz Jasnogórski

KALENDARIUM NAWIEDZENIA

Z powodu obecnej sytuacji epidemiologicznej, po przeanalizowaniu rekomendacji służb sanitarnych, z dniem 14 października 2020 r. do odwołania zawieszona zostaje peregrynacja Matki Bożej w Ikonie Jasnogórskiej w Archidiecezji Poznańskiej. Wizerunek Jasnogórski zostanie przewiezony do domu zakonnego Sióstr Elżbietanek w Poznaniu

KAPLICA CAŁODZIENNEJ ADORACJI Najświętszego Sakramentu pw. Miłosierdzia Bożego

Adoracja
w dni powszednie
od godz. 8:00 – 17:45
w niedziele
od godz. 13:30 – 17:45

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl

ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelny*: Ks. Ryszard Siwek; *Zastępca naczelnego*: Martyna Rajch;

Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Magdalena Miczek, Edyta Tuczyńska, Justyna Zienkiewicz, Ewa Wika, Wojciech Wika, Aleksandra Zygarełowska

Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, ks. kan. Zbigniew Sujkowski;

Adres redakcji: ul. Nowina 1, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 57 34,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com

Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiacji tekstów oraz zmian tytułów.

DOMOWE OBIADY NA MIEJSCU I NA WYNOS

tel 728396815
517402701

POLECAMY:

- ŚNIADANIE I OBIADY DOMOWE
- TOSTY
- SALATKI
- KAWA, HERBATA

**JADALNIA
OGRODY**

**KAMPUS OGRODY PRZY PĘTLI OGRODY
ZAPRASZAMY OD 11:00 DO 19:00**

Logos for Jadalnia Ogrody, Uber Eats, and Facebook.